தமிழ் வளர்கிறது!

நாரா நாச்சியப்பன்

தமிழ் வளர்கிறது!

(கவிதை நூல்)

நாரா நாச்சியப்பன்

விற்பனை உரிமை :

செல்வி பதிப்பகம்

காரைக்குடி. (அஞ்சல்)

முதற் பதிப்பு ஜூன் 1960.

விலை ஐம்பது புதுக் காசுகள்

பொன் விளக்குப் பதிப்பக
வெளியீடு : 2-ம் புத்தகம்

அச்சிட்டோர் :
யுனிவர்ஸல் பிரிண்டிங் ஹவுஸ்,
155-156, அங்கப்ப நாயக்கன் தெரு,
சென்னை-1.

முன்னுரை

சின்ன வயதிலேயே என்னைத் தமிழ் ஆட்கொண்டுவிட்டது. தமிழ் என்றால் என் உயிர் என்று நினைக்கும்படியான ஓர் உள்ளுணர்வை என்னிடத்தே தூண்டிவிட்டவை கவியரசர் பாரதிதாசனின் பாடல்கள் தாம். பாரதிதாசன் பாடல்களை முன்மாதிரியாக வைத்து நான் பாடல்களை எழுதத் துவங்கினேன். அப்போது என் ஆசிரியராய் இருந்த பன்மொழிப் புலவர் திரு. கா. அப்பாத்துரையார் இத்துறையில் என்னை ஊக்கப்படுத்தினார். ஆசிரியர், திரு. சுப. இராமநாதன் அவர்களும் என் தமிழார்வத்தை வளரச் செய்தார். தமிழ் உலகில் என்னைப் பெரும் புகழ் பெறச் செய்தவர் 'பொன்னி' ஆசிரியர், திரு முருகு. சுப்பிரமணியன் ஆவார்.

இவர்களெல்லாம் என் கவிதைகளை வளர்க்கவும் பரப்பவும் துணை செய்தார்கள். ஆனால், அரசாங்கமோ பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நான் எழுதி வெளியிட்ட 'இன்பத் திராவிடம்' என்ற இனிய தமிழ்க் கவிதை நூலைத் தடை செய்துவிட்டது.

இருந்தாலும் என் தமிழ்ப் பற்று முற்றுப் பெற்றுவிட வில்லை. "தமிழ் வளர்கிறது!" என்ற நூலை இப்போது தமிழ் மக்களுக்குக் காணிக்கையாக்கி யிருக்கிறேன்.

கற்றுத் தமிழுணர்ச்சி பெற்று நல்ல தமிழை வளர்க்கவும், நலிவு வராமல் காக்கவும் உறுதி யேற்க வேண்டியது தமிழர் கடன்.

சென்னை–1.
20-6-1960.

உங்கள்
நாரா நாச்சியப்பன்,

உறுதி மொழி

தான்வாழத் தமிழ்கற்றுக்
கொண்ட கேடன்
தமிழ்வளர்ச்சிக் கிடையூறு
செய்கின் றானல்,
வான்மீதும் தமிழுயர
வேண்டு மானல்
வண்மொழியைக் கற்கவரும்
யாவ ரையும்,
"நான்வாழ வகைசெய்யும்
நற்று யேநின்
நலத்திற்கோர் இடையூறு
வருங்கா லத்தில்
நான்மாள நேர்ந்தாலும்
அஞ்சா துன்றன்
நலங்காப்பேன்" எனஉறுதி
பகரச் செய்வீர்!

—★—

தமிழ் வளர்கிறது!

விடுதலைத் தமிழ ரென்று
வீறுடன் பேசு கின்ற
முடிநிலை காண்ப தற்கு
முழக்கடா சங்க மென்று
திடுமென வீர ரெல்லாம்
திரண்டுவந் தெழுப்பு மோசை
கடிதினிற் கேட்டேன் இன்பக்
களிப்பினில் துள்ளி வந்தேன்.

வடவரின் பிடியி னின்றும்
வளர்தமிழ் நாட்டை மீட்கத்
திடமுடன் தொண்ட ரெல்லாம்
திரண்டனர் என்ற போது
கடனெலாம் தீர்ந்தவன் போல்
களிப்புடன் ஓடி வந்து
படையினில் சேர்ந்து கொண்டேன்;
பாடினேன் தமிழ்வாழ் கென்றே.

தமிழரின் நாட்டை மீட்போம்
தமிழ்நறு மொழியைக் காப்போம்
தமிழரின் கொடியை ஏற்றித்
தமிழ்மகள் மானம் காப்போம்
தமிழரின் அரசு நாட்டித்
தமிழர்பண் பாடு காப்போம்
தமிழரின் வீட்டி லெல்லாம்
தமிழ்மணம் கமழச் செய்வோம்.

எழுச்சியும் ஆர்வத் தீயும்
என்னுளே எழுந்து பொங்கக்
கிளர்ச்சிசெய் வாரைக் கூடிக்
கிடந்திடும் அந்தப் போதில்
தளர்ச்சிநான் உற்றே னென்றால்
தனிவியப் படைவீர், அந்த
வளர்ச்சியின் நிலையைக் கண்டால்
வடிந்திடும் கண்ணீ ரன்றே!

தமிழினை வளர்ப்போ மென்றும்
தமிழ்நா டடைவோ மென்றும்
அமிழ்தென மொழிவோ ரெல்லாம்
அவரவர் கொள்கை கொண்டு
சுமைசுமை யாகத் தீமை
தோற்றுவித் திடுதல் கண்டேன்.
அமைந்திடும் தமிழர் நாட்டுக்
கவர்பணி வேண்டாம்! வேண்டாம்!

தமிழ் வளர்கிறது!

சொல்லழகு மனம்பறிக்கப் புலவன் பாட்டுச்
சுவையறிந்து பரிசளித்துத் தமிழ்வ ளர்த்த
நல்லதமிழ் மன்னர்வழிப் பிறந்தி ருந்தும்
நாடாளும் அமைச்சர்களாய் வீற்றி ருந்தும்
மெல்லமெல்லப் பிறமொழியைத் திணிப்ப தற்கு
மேலுதவி செய்துவரும் போக்கைக் கண்டு
நல்லவர்கள் மனம்வருந்தப் புல்ல ரெல்லாம்
நன்மைவந்த தெனக்களித்துக் குதிக்கின் றாரே!

பொய்யான கருத்தெல்லாம் தமிழர் நாட்டில்
புகுத்துகின்ற கதைகளையே வெறுத்தொ துக்கச்
செய்யாரோ எனநினைத்தால் கலைந யத்தைச்
செந்தமிழில் இறக்கிவைத்த கவிதை யென்று
மெய்யாக விழாக்கள்பல நடத்தி வைத்து
மேன்மேலும் அக்கதையே பெருக்கு வார்கள்
செய்யாதே என்பதனைச் செய்வ தற்கே
திரண்டோடி வருவாரிம் முரண்டர் கண்டீர்!

தென்றமிழில் வடமொழியின் சொற்கள் வந்து
திரிந்ததென ஆராய்ச்சி நடத்திக் காட்டி
அன்றிருந்த தமிழ்ச்சொல்லும் வடசொல் லென்றே
அழிவழக்குப் பேசிடுமோர் கூட்டத் தாரும்
இன்றமிழை வளர்க்கின்றோம் யாங்க ளென்றே
ஏமாந்த தமிழ்நாட்டார் முன்னே வந்து
நின்றிருப்பார்; பூமாலை கைச்செண் டோடே
நிகழ்த்திடுவார் வரவேற்புத் தமிழர் தாமே,

பெண்கல்வி வேண்டுமென்றே ஒருவர் சொன்னால்
பெரியவளாய் ஆகும்வரை படிப்ப தென்று
தண்டமிழ்க்குப் பண்டிதர்கள் உரைவ குத்த
தந்திரம்போல் மற்றொருவர் விளக்கம் சொல்வார்:
கண்ணைநிகர் கல்வியினைக் கற்ப தற்கே
கல்லூரி வருமந்தக் கன்னி தன்னை
மண்டுதமிழ் மாணவரோ சுற்றி வந்து
மனமயக்கம் கொண்டிடுவார் மான மின்றி !

தமிழ்நாட்டில் வானொலியை இயக்கு விக்கும்
தனியுரிமை பெற்றவரோ வடமொ ழிப்பேர்
அமைத்ததனை அழைக்கின்றார்; இந்தி தன்னை
அருமுயற்சி செய்திங்கே பரப்பு கின்றார்.
சமைத்துவைத்த அறுசுவைசேர் உணவி ருக்கச்
சரக்குதனைக் குடிப்பாட்டும் சழக்கர் போலே
நமைத்துன்பப் படுத்துகின்ற ஆள வந்தார்
நாட்டுமொழி வளர்ச்சியினைத் தடுக்க லானார் !

கொள்ளைகொலை ஆபாசச் செய்தி யென்னும்
குப்பையெலாம் பரப்புகின்ற செய்தித் தாள்கள்
கள்ளமிலா நாட்டினரின் உள்ளந் தன்னைக்
கயமைவழிச் சேர்க்கின்ற கதையி தழ்கள்
வெள்ளம்போல் பெருக்கிநம்பால் விலைப்ப டுத்தி
விந்தையுறத் தமிழ்வளர்ப்ப தாகக் கூறும்
குள்ளர்களும் இந்நாட்டில் பெருகிப் போனார்
குணங்கெட்டார் இவைபடித்தார் நூறு நூறாய் !

இருசொற்கள் புணர்ந்திடுங்கால் தோன்று மொற்றை
எடுத்துவிட்டுத் தமிழெழுதும் கூட்ட மொன்று,
"விரியுலக வழக்கினிலே விளங்கு கின்ற
வேற்றுமொழி பலகண்டோம் புணர்ச்சி யென்னும்
ஒருவிதியைக் கண்டதில்லை! தமிழில் மட்டும்
உண்டெனிலோ அதுபடிக்க நேர மில்லை
கருதுவதை யெழுதுங்கால் ஒற்று மிக்குக்
காண்பதனால் என்னபயன்" என்று கேட்கும்!

செந்தமிழில் மறுமலர்ச்சி சேர்ப்ப தற்கே
சிறுகதைகள் புதுக்கவிதை வசனப் பாட்டு
விந்தையுற எழுதுகிறோம் என்று சொல்லி
விளையாடும் எழுத்தாளர் கூட்ட மொன்றும்!
அந்தநாள் ஆபாசக் கதையை யெல்லாம்
அச்சாக்கி மலிவான விலைக்கு விற்றுச்
செந்தமிழைப் பரப்புவதாய்ப் பசப்பு கின்ற
சிறுவணிகர் கூட்டந்தான் மற்றொன் றுகும்!

இலக்கியத்தைத் தெருவெல்லாம் பரப்ப வென்றே
எழுந்ததோர் இயக்கமெனில், தெருவின் பேச்சை
இலக்கியமாய்த் தொகுத்தெழுதிப் பெருக்கு தற்கும்
எதிரியென ஓரியக்கம் இருக்கக் கண்டோம்.
கலக்கமின்றித் தெளிவான நீர்கு டிக்கக்
கருதியொரு திருக்குளத்தில் இறங்கும் போது
மலக்குவையைத் தனக்குணவாய்க் கொள்ளும் பன்றி
மணிகுளத்தில் நீராடித் திரிதல் போலே!

2

வருவாளை வராளென் றெழுது வோனும்
 வருவானை ரெழுத்தாளன் என்று கூறி !
திருவான தமிழேடு தெருவில் வந்தால்
 செழித்தோங்கும் எனநம்பி வழிதி றந்தோம்.
தெருவீதிப் புழுதியெலாம் பறந்து வந்து
 திருவீட்டில் நுழைந்துதமிழ் ஏட்டி லேறி
உருவான தமிழொளியை மறைக்கக் கண்டோம் !
 உடன்புழுதி துடைப்பதற்கோர் இயக்கம் வேண்டும்!

ஆங்கிலத்தைத் தமிழ்மொழியில் கலப்ப தாலே
 அறிவுயரும் மொழிவளரும் நாட்டிற் கென்றும்
தீங்கிலையே எனமொழிவார்; தமிழில் எங்கும்
 செஞ்சொற்கள் இலையென்றும் கூறி நிற்பார்.
தேங்கியுள்ள சாக்கடையின் தண்ணீ ராலே
 தேனாற்றில் பெருக்கெடுத்த தென்பார் போலே
பாங்கிலுள்ள வடமொழியும் சொற்கள் தந்து
 பழந்தமிழை வளர்த்ததுவே சான்ற மென்பார் !

கற்கண்டைக் கடியாமல் விழுங்கிப் பல்லைக்
 காப்பாற்ற வேண்டுமென்றும், அதனைப் போலே
கற்கண்டைக் கல்க்கண்டென் றெழுதி னாற்றான்
 கடுந்தமிழைப் புரிந்துகொள்ள முடியு மென்றும்
சொற்களிலே எளிமையினைத் தோற்று விக்கத்
 தோன்றிவந்தோம் நாமென்று சொல்லிக் கொண்டு
முற்கழகப் புலவர்தமை மூட ராக்கி
 முன்னேறும் புதுப்புலவர் பல்லோர் வந்தார் !

தாய்போன்ற பெண்ணொருத்தி தன்னைச் சுட்டித்
தடித்தனமாய் அவள்வந்தாள் இவள்போ னென்
ன்றேயாமல் எழுதுவதும், இலக்க ணத்தில்
உள்ளபடி தானெழுது கின்றே மென்று
வாயாலே அடிப்பதுவும் சான்றோர் சொல்லை
மறுப்பதுவும் தொழிலான சிற்றி னத்தார்
தாயான தமிழ்நாட்டின் விடுத லைக்கே
தாமுழைக்க வந்ததுவாய்க் கூவு கின்றார்!

ஆங்கிலத்தில் கணக்கெழுதும் வேலை பார்ப்போன்
அவரசத்தில் ஒருபிழையை எழுதி விட்டால்
பாங்கினிலே பணிசெய்யத் தகுதி யில்லை
படிப்பில்லை என்றவனை விலக்கி வைப்பார்!
ஓங்கிவளர் தமிழ்மொழியில் கலைப டைப்போர்
உண்டுபண்ணும் பெரும்பிழைகள் ஒன்றி ரண்டா?
ஈங்கிதனைக் கூறிடவோர் ஆளும் இல்லை
எழுத்தாளர் பிழைத்தமிழும் கொழுத்துப்
போச்சாம்!

அரைப்படிப்புக் காரரெல்லாம தமிழ்வ ளர்க்கும்
ஆர்வமுள்ள எழுத்தாள ராகி விட்டார்!
திரைப்படத்தின் எழுத்தாள ரெல்லா மிந்தத்
திருநாட்டில் அறிஞர்களாய் உலவு கின்றார்!
உரைப்படிப்புப் பண்டிதரோ புதுமை யென்றால்
ஒதுங்குகின்றார்! நூற்பொருளில் திருத்தம்
சொன்னால்
கறைப்படுத்தி விட்டோமென் றலறு கின்றார்!
காண்பதெல்லாம் விந்தைகளே! தமிழர் நாட்டில்,

ஏனென்று கேட்பதற்கோர் ஆளு மின்றி
இருக்கின்ற காரணத்தால் தமிழர் நாட்டில்
தானென்று திரிகின்ற போக்குக் கொண்டார்
தலைகனத்துத் திரிகின்ற நிலைமை கண்டோம்.
பேனென்று தலையேறி இருந்து விட்டால்
பெருமையுள்ள தாய்விடுமா என்று பார்த்தால்.
யானென்றும் உயர்ந்தவனென் றெண்ணு கின்ற
அவர் நிலைமை யறிந்திடுவார்; உண்மை காண்பார்!

வள்ளுவனின் மறைவளர்ந்த தமிழர் நாட்டில்.
வளங்கொழிக்கும் கீழ்க்கணக்கு நூல்க ளாலே
உள்ளமெலாம் தெளிவுற்று நெறிகைக் கொண்டே
ஒப்பற்ற சான்றோர்கள் வாழ்ந்த நாட்டில்,
தெள்ளுதமிழ் வளர்கின்ற விந்தை யான
சிலநிகழ்ச்சி நாம்கண்டோம். இந்தப் போக்கே
கொள்ளுமெனில் இந்நாட்டில் முன்னேற் றத்தைக்
கொண்டுவரல் முயற்கொம்பே கண்டீர்!
கண்டீர்!

ஒழுக்கமுடன் வளர்கின்ற பிள்ளை யன்றே
உயர்ந்தவனாய் விளங்கிடுவான். நடத்தை தன்னில்
வழுக்குடைய பேர்வழியும் சிறப்ப துண்டோ?
வான்கோழி மயிலைப்போல் ஆவ துண்டோ?
அழுக்குடையோன் நோயின்றி வாழ்தல் உண்டோ?
அழகுடைய தமிழ்கெடுக்கும் அன்ப ரெல்லாம்
இழுக்குடைய கொள்கைகளை விட்டு விட்டே
என்றும்நல்ல தமிழெழுதி வாழ்க நன்றே!

—★—

பாரதியார்

வெட்டரிவாள் போல்முறுக்கி விட்ட மீசை
விழிகளிலே ஒளிபெருக்கும் வீரப் பார்வை
கட்டற்ற உரிமைதனை விரும்பும் நெஞ்சம்
கற்பனையில் நனைந்ததமிழ் பாடும் செவ்வாய்
சட்டைக்கு மேல்பழைய கோட்டு மற்றும்
சரிகையின்றித் தலைமேலே சேரன் போலே
கட்டிவைத்த தலைப்பாகை இதுதான் அந்தக்
கவியரசன் பாரதியின் தோற்றம் கண்டீர் !

நீருக்குள் விளக்கெரியும் விந்தை யான
நிகழ்ச்சிதனைக் கதைக்கின்ற புலவன் அல்லன்.
பாருக்குள் தான்பிறந்த நாட்டில் உள்ளார்
படுந்துயரம் தனைக்கண்டான். வளமி ருந்தும்
சீருக்கும் சிறப்புக்கும் இடமில் லாத
திருநாட்டின் அடிமைநிலை கண்டான். யாண்டும்
வீரக்கும் மாளமிட்டுத் தன்தாய் நாட்டார்
விளங்கும்நாள் தனைக்கொணர முயன்ற வீரன் !

கலிங்கத்தை வென்றாராம் கண்ண கிக்குக்
கல்சுமக்க வைத்தாராம், இமய மீது
புலிபொறித்து வந்தாராம், புகழ்கொண் டாராம்.
புலவரெல்லாம் கதைக்கின்றார், அணுவு மின்று
வலிவில்லை தாய்நாட்டின் மக்க ளென்போர்
வாலறுந்த குரங்குகளாய் மாற்றான் ஆட்சி
வலைப்பட்டுச் சிதையும்நிலை கண்டான். இந்த
வாழ்வுநிலை மாறாதோ எனநி னைத்தான்,

கரும்புவிளை தோட்டத்தில் அரும்பு போன்ற
 கைவிரல்கள் நோவெடுக்க வேலை செய்யும்
திருநாட்டின் மாதர்நிலை கண்டு கண்ணீர்
 சிந்திநின்றான். தொண்டுசெய்யும் சிப்பாய்க் கஞ்சிப்
பெருமக்கள் ஓட்டமெடுத் தொளிந்து வாழும்
 பேடிநிலை, பேய்,பூதம், பிசாசு போன்ற
வெறும்எண்ணத் தோற்றத்திற் கெல்லாம் அஞ்சி
 வீழடிமை நிலைபோக்கத் திட்டமிட்டான்.

வாக்கினிலே உறுதியில்லை, செய்கை தன்னில்
 வலிவில்லை, மாற்றானை எதிர்த்தொ ழிக்க
ஊக்கமில்லை, ஒற்றுமையோ சற்று மில்லை,
 உயிரடிமை ஆய்விட்டார் எனினு மிங்கே.
மேற்குதனைத் தொழுபவரும் கிழக்கு நோக்கி
 மெய்வணக்கம் செய்பவரும் உரிமை போன
தாக்குமெனத் தமக்குள்ளே தாக்கி மாய்வார்
 தம்மடிமை நிலைபோக்க நினைக்க மாட்டார்!

கவிதையினாற் செந்தமிழிற் புரட்சி சேர்த்த
 கவியரசன் பாரதியின் கருத்தில் இந்தச்
சுவையற்ற வாழ்க்கைநிலை போக்கும் எண்ணம்
 தோன்றியதே நொடிதோறும் தோன்றி யிந்தக்
கவைக்குதவா வாழ்வுதனை மாற்ற உன்றன்
 கவிதையினைப் பயன்படுத்து கவின்சேர் வாழ்வைப்
புவியிலுன்றன் தாய்நாடும் பெற்று வாழ்ந்து
 புதுநலத்தைச் சுவைக்குமெனக் கூறிற் றாமே!

முன்னாளில் ஒருபுலவர் கடவுள் பேரில்
முழுநீளம் பாட்டெழுதிக் காம எண்ணம்
தன்னையங்குப் பொழிந்திருப்பார் மீண்டும் அந்தத்
தனிக்கடவுள் தனைநோக்கி ஒருவர் சொல்வார்
என்னே இவ் வாழ்க்கைபெரும் மாய மென்றே
இன்னொருவர் கடவுள்களின் லீலை யெல்லாம்
தன்னேரில் லாதசெந் தமிழிற் பாடித்
தாம்பெரிய புலவரெனத் தருக்கிக் கொள்வார் !

ஒருநாட்டின் நாகரிக வளர்ச்சி தன்னை
உணர்த்துகின்ற கண்ணாடி இலக்கி யந்தான்
பெரும்புலவர் பலருமிதை மறந்தார். ஈசன்
பெருமைகளைப் பாடுவதே தொழிலாய்க்
கொண்டார்.
அரும்புலவன் பாரதிதான் பிறந்த நாட்டின்
அவலநிலை சித்திரித்தான் இடித்துக் காட்டித்
"திருநாடே விழித்திடுக" எனும்பு ரட்சித்
தேன்மொழியைச் செவிகுளிரப் பாய்ச்சி விட்டான்.

உழக்குக்குள் கிழக்கென்ற வாறே யிங்கே
ஊரெல்லாம் வெள்ளையருக் கடிமை யான
இழுக்கிருக்கும் போதுயர்ந்த சாதி என்னும்
இறுமாப்பும் நிலைத்ததுவே சிலரி டத்தில்.
முழக்கினார் "இழிசாதி மக்கள் எங்கும்
முன்வரக்கூ டாதென்றே !" எதிர்மு ழக்கம்
முழக்கினான் பாரதிதான் "இந்த நாட்டின்
முடிமன்னர் யாவருங்காண்" என்று ரைத்தே !

பாரதிதன் தாய்நாட்டின் மீது வைத்த
பற்றிற்கோர் எடுத்துக்காட் டுரைப்பேன் கேளீர்!
"சீரியஎன் தமிழ்நாட்டுப் பெண்ணைத் தோற்கச்
செய்யும்அழ குடையாள்இன் னொருத்தி யென்று
கூறிடினும் உளம்பொறுப்ப தில்லை" யென்று
கூறினன் உயர்கவிஞன் அவனே யன்றோ?
கூறியதும் வீறுதனை உளப்ப டுத்தும்
கொள்கையினா லன்றோசெந் தமிழ்நாட் டாரே!

உரிமையினை முழுமையுற அடைய வேண்டின்
உணர்வடைய வேண்டுமிந்த நாட்டு மக்கள்
சரியான உணர்வுபெற வேண்டு மென்றால்
சற்றேனும் மடமையச்சம் கூடா தன்றோ?
புரிந்துகொண்டான் பாரதிதான் அச்சந் தானே
போக்கற்ற அடிமைநிலை சேர்க்கு மென்றே!
வரிந்துகட்டிக் கொண்டடிமை நிலைமை போக்க
வாழ்நாளைச் செலவிட்டான் புரட்சி வேந்தன்!

வாழ்நாளின் பாரதியை இழந்து விட்டோம
வந்துவிட்டான் நம்முளமாம் மண்ட பத்தில்
வாழ்கின்றான்! வீரத்தை வெற்றி தன்னை
வாழ்வுரிமை யத்தனையும் அடைந்த நெஞ்சில்
வாழ்கின்றான்! அவன்உயர்வை எண்ணி யெண்ணி
மகிழ்கின்ற பெருமக்கள் உள்ளந் தன்னில்
வாழ்கின்றான்! பாரதிதான் சாக வில்லை!
வாழ்கின்றான்! வாழ்கின்றான்! வாழ்க நன்றே!

—★—

பாரதிதாசன்

பாண்டிய நாட்டி லந்நாட்
    பைந்தமிழ்ப் புலவ ரெல்லாம்
மாண்டனர் என்ருல் சங்க
    மாண்புநம் முன்னே தோன்றும்
மீண்டவர் வந்தா ரென்று
    விளம்பிடப் பாட லக்கை
யாண்டவன் புகழைப் பெற்ருேன்
    பாரதி தாச னன்ருே?

மிகுத்திடு மூடத் தன்மை
    மேவிடும் சாதித் தீமை
நகத்தகுஞ் சமயக் கொள்கை
    நாட்டினின் ருேட்டத் தானே
தொகுத்ததன் நூலி லெல்லாம்
    தூண்டினுன் விளக்க மென்னும்
பகுத்தறி வியக்கந் தன்னைப்
    பாரதி தாச னன்ருே?

நாட்டினில் மூடக் கொள்கை
    நாட்டித்தம் வாழ்வை யின்பத்
தோட்டமாய் அமைத்துக் கொள்ளத்
    தோன்றிய கயவ ரெல்லாம்
ஏட்டினை மூட்டை கட்டி
    எடுத்தனர் ஓட்ட மென்னப்
பாட்டினை முழக்கு கின்ருேன்
    பாரதி தாச னன்ருே?

கம்பனும் பாடி வைத்தான்
கவிநயம் சொட்டச் சொட்ட
என்பவர் தாமும் பொய்யே
எழுதினு னென்று சொல்வார்!
நம்புதற் கியலாப் பாதை
நடப்பதில் உள்ள கேட்டை
மன்பதைக் கெடுத்து ரைத்தோன்
பாரதி தாச னன்றோ?

இடைக்காலப் புலவ ரெல்லாம்
இறைவனைப் பாடி மெய்யாய்
நடக்காத கதைக ளெல்லாம்
நாடியே எழுத லானுர்
துடிக்காத உளந்து டிக்கத்
தோன்றிய இந்தப் பாதை
நடக்காமற் புதுமை கண்டோன்
பாரதி தாச னன்றோ?

பாரதி பாடி வைத்த
பார்ப்பானை எனத்தொ டங்கும்
நேரிய கவிதை யெல்லாம்
நினைத்தவா றழித்து விட்டார்!
பாரதி தாசன் தோன்றிப்
பாடிடும் புரட்சி கண்டு
காரியச் சூழ்ச்சி வல்ல
கயவரு மயர்ந்து போனுர்!

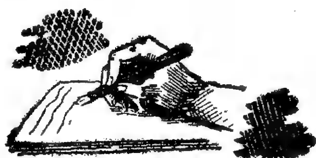
தமிழெனில் உயிரே யென்பான்
　　தரிக்குமென் மூச்சே யென்பான்
அமிழ்தெனு முணவே யென்பான்
　　அகத்தெழு முணர்ச்சி யென்பான்
கமழ்ந்திடு மணமே யென்பான்
　　கவிதையின் சுவையே யென்பான்
தமிழ்க்கவி பார திக்குத்
　　தாசனும் நானே யென்பான் !

இலக்கண இலக்கி யத்தில்
　　எதுவுமே தெரியா ராகிக்
கலைக்களம் வளர்ப்போ ரென்றும்
　　கவிஞர்கள் யாமே யென்றும்
தலைக்கனம் கொண்டு நாட்டில்
　　தருக்கிடுங் கூட்டந் தன்னைத்
தொலைக்கவே பிறந்த தோன்றல்
　　பாரதி தாச னன்றோ ?

காதலின் தூய்மை காட்டிக்
　　கவிதையின் சுவையைக் கூட்டி
மாதரின் இன்பந் தன்னை
　　மறுத்திடும் கூட்ட மோட்டிச்
சாதியு மதமு மன்பைத்
　　தடுத்திடும் சதியைப் போக்கிப்
பாதகம் வீழச் செய்தோன்
　　பாரதி தாச னன்றோ ?

ஒளிந்தொரு கூட்டம் நம்மை
ஒழித்திடச் செய்யும் சூழ்ச்சி
தெளிந்திடச் செய்தான்! நன்மை
திகழ்ந்திடச் செய்தான்! முன்னர்
இழந்தநம் வீரப் பண்பை
ஏற்றிடச் செய்தான்! மீண்டும்
பழந்தமிழ் வாழ்வைச் சேர்த்தான்
பாரதி தாச னன்றோ?

வறுமையைக் களைந்து நல்ல
வாழ்வினை நடத்து தற்கும்,
சிறுமையைப் போக்கி நல்ல
சிறப்பினை எய்து தற்கும்,
பொறுமையை நீக்கி நாட்டுப்
பொறுப்பினை ஏற்ப தற்கும்,
திறமையை யுணர்ச்சி தன்னைச்
சேர்த்திடும் தாசன் பாட்டே!

மறைமலையடிகளை மறந்திடாதே!

இனித்திருக்கும் செந்தமிழில் வடமொ ழிக்கேன்
இடங்கொடுத்துத் தமிழ்ச்சுவையைக் கெடுக்க வேண்டும்
தனித்திருக்கும் வன்மையுள்ள தமிழி னோடு
தகுதியிலாப் பிறமொழிச்சொல் கலக்க வேண்டாம்
எனத்திருவாய் மலர்ந்தவர்யார்? இசைத்த வண்ணம்
இலக்கியங்கள் தூய்தமிழில் ஆக்கி வைத்து
தனித்தமிழின் நலங்காத்தார் மறைம லையார்
தமிழ்மகனே அவர்பெருமை மறந்தி டாதே!

பலமொழியும் கற்றறிந்தார்; தமிழிற் சேர்ந்த
பண்பாட்டை யுணர்ந்திட்டார்; இனிமை கண்டார்;
உலகமொழி அனைத்தும்வந் தெதிர்நின் றாலும்
ஒருதமிழ்ச்சொற் கீடாகா தென்ற றிந்தார்;
விலகுகவே விலகுகவே என்று கூறி
வேற்றுமொழிச் சொல்களைந்து தமிழில் நூற்கள்
பலதந்து தமிழ்காத்தார் மறைம லையார்!
பழந்தமிழா அவர்நினைவை மறந்தி டாதே!

"சந்தேகம்'' தமிழில்லை, ''ஐய" முண்டோ ?
''சந்தோஷம்'' தமிழில்லை, ''மகிழ்ச்சி" கண்டீர்
குந்துமொரு வண்டியைப்போய் "சைக்கிள்'' என்பீர்
குறையுண்டோ ''மிதிவண்டி'' என்னும் சொல்லில்?
"எந்திரத்''தை ''விசைப்பொறி''தான் என்று சொன்னல்
இளக்கமில்லை பெருமையென எடுத்துக் காட்டிச்
செந்தமிழைத் தூய்தாக்கி "ஸ்ரீ"யை நீக்கித்
''திருத்'' தந்தார் மறைமலையார் மறந்தி டாதே!

தமிழ்காக்கத் தனித்தமிழின் பெருமை காக்கத்
தமிழ்நாட்டார் தம்மதிப்புக் காக்க வென்றே
இமைதுடிக்க மறந்தாலும் நினைவு மாரு
திருந்துபல செயல்செய்தார் மறைம லையார்
நமைமறவா திருந்தார்க்கு வாழ்வு நாளில்
நன்றிசெய்ய மறந்துவிட்டோம்; இறந்த பின்னும்
அமையுமொரு செயல்செய்யா திருந்து விட்டால்
அழகல்ல தமிழ்மகனே மறந்தி டாதே !

தமிழர் திருநாள்

வீரமிக்க என்வெற்றித் தமிழே யுன்னை
வேரறுக்கத் துணிந்துசில வீண ரெல்லாம்
ஊரறியப் பலமுயற்சி செய்தார் பின்னர்
உன்மக்கள் தமைப்பிரித்து வைத்தார். ஆனால்,
சீரகமாம் தமிழகத்தில் செழித்த உன்றன்
செம்மைதனை நீக்குதற்கு முயன்ற பேரை
வேருடனே பறிப்போமென் றூர்ப்ப ரித்து
வீறுடனே யுன்மக்கள் கிளம்ப லானார்!

நெடுஞ்செழியன் ஆரியத்தின் படைக டந்தான்
நெடுங்கதையாம் சிலப்பதிகா ரத்தை நாட்டிக்
கொடுத்தஇளங் கோவினுடை யண்ணா னந்தக்
கொடியவரைச் சிறையிட்டான். பின்வ டக்கே
படையெடுத்துக் கலிங்கத்தை வென்று வந்து
பாரரசன் அநபாயன் பரணி கொண்டான்.
தடைக்கற்கள் வருந்தோறும் தாவித் தாண்டித்
தாரணியிற் புகழடைந்தார் தமிழ மக்கள்!

முயற்சியெலாம் ஊரறியச் செய்து விட்டால்
முன்னேறும் தமிழ்மக்கள் கோபம் கொண்டு
துயர்கொடுப்பார் என்றறிந்த சூழ்ச்சிக் காரர்
தூயசில நூல்கள்தமைத் தீயி லிட்டார்.
கயலோடும் நீரிலிட்டார்! கயமைத் தன்மை
காய்த்ததனால், பழுத்ததனால், காரங் கொண்டு
வியத்தக்க நூல்களுள்ளே சிலபாட் டுக்கள்
வேண்டுமென்றே புகுத்தியவர் தமிழ்கெ
டுத்தார்!

கீழ்ச்செயல்கட் கஞ்சாத பகைவர் தங்கள்
கெடுதல்செயும் நினைப்பினையும் செயலில் அன்னார்
சூழ்ச்சிசெயும் திறத்தினையும் கண்ட மக்கள்
உளங்கொதித்தார், வெகுண்டெழுந்தார், ஊரி லெல்லாம்
வீழ்ச்சியுற்ற தமிழர்நிலை விளக்கிக் காட்டி
வீணான வேற்றுமைகள் விலக்கச் சொல்லி
சூழ்ச்சிதன்னை வஞ்சகத்தைப் பொறாமை தன்னைத்
தூள்தூளாய்த் தொலைப்பதற்குத் துவங்கி விட்டார்!

பகைவர்களை எச்சரிக்கும் ஒருநா ளாகப்
பாண்டியரின் வழிவந்த தமிழ மக்கள்
மிகையான மகிழ்ச்சியிலே திளைத்தி ருக்கும்
மேலான ஒருநாளா யிலங்கு கின்ற;
வகைவகையாய்த் தானியங்கள், கரும்பு மஞ்சள்
வண்டிவண்டி யாய்க்குவியும் வளங்க ளார்ந்த
வகைசெய்யும் நன்னாளைப் பொங்கல் நாளை
வாழ்த்தியவர் திருநாளாய்க் கொள்ள லானார்!

கழகங்கள் பலவமைத்தார் செயல்க ளாற்றக்
கடிதினைஞர் பல்லோரும் துணிந்து வந்தார்
உளமார்ந்த தொண்டாற்றி யூர்கள் தோறும்
உயர்த்துகின்றார் செந்தமிழை வான ளாவ!
பழகுதமிழ்ச் சொல்லருமை கேட்டு மக்கள்
பைந்தமிழ்க்குத் தொண்டுசெயக் காத்து நிற்கக்
குழைந்தபொங்கல் ஏந்திவந்து தமிழ மங்கை
குமரருக்கும் செல்வியர்க்கும் படைக்க லானாள்!

—✶—

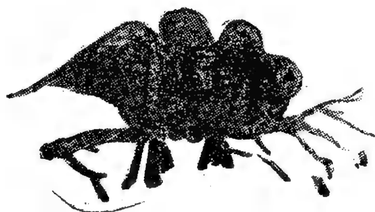
தமிழ் முழக்கம் செய்வீர் !

எங்கணும்பால் பொங்குமொரு மகிழ்ச்சி கண்டேன்
இன்பத்தில் திளைத்திருக்கும் மாந்தர் கண்டேன்
பொங்கிவரும் பூரிப்பில் திளைத்தி ருக்கும்
புத்துலகச் சிற்பிகளே! மாண வர்காள்!
உங்களுக்கோர் ஆணையிட்டேன் தமிழை யுங்கள்
உயிர்போலப் போற்றுவதாய் உறுதி செய்வீர்!
சிங்கத்தைப் போல்பாய்வீர் தமிழ்கெ டுக்கும்
சிறுநரிகள் தமைக்கண்டால், எழுச்சி கொள்வீர்!

தமிழ்நாட்டில் தமிழரெனப் பிறந்த வர்க்குத்
தாய்த்தமிழைப் போற்றுவதே கடமை யென்பேன்!
தமிழராய்ப் பிறந்திருந்தும் தமிழ்ப டிக்கத்
தக்கநல்ல வசதியின்றித் தவித்தி ருக்கும்
நமையொத்த தமிழர்க்கே உதவி செய்தல்
நம்கடமை மாணவர்காள் ஓய்வு நாளில்
அமைந்திடுமோர் சிங்கத்தின் மூல மாக
அருந்தமிழைக் கல்லாதார் கற்கச் செய்வீர்!

பிழையின்றிப் படித்தற்கும் எழுது தற்கும்
பெரும்பாலார் முயல்வதில்லை. இலக்க ணத்தை
நுழைப்பதற்கு மூளையிலே இடமு மில்லை
நொண்டியென வாசகத்தை எழுது கின்றார்.
அழைத்துவந்து தமிழறிவைப் புகுத்த வேண்டும்
அழகுதமிழ் நடைசிறக்க உழைத்தல் வேண்டும்
பிழையில்லாச் செந்தமிழைப் பெருக்க வேண்டும்
பேருலகில் தமிழ்முழக்கம் எழுப்ப வேண்டும் !

நமையெல்லாம் மகிழ்ச்சியிலே ஆழ்த்து கின்ற
நல்லதொரு செய்தியுண்டு கூறு கின்றேன்.
தமிழ்நாட்டில் ஆட்சிமொழி தமிழே யென்று
தக்கதொரு சட்டத்தை ஆக்கி விட்டார்.
இமைப்போதும் தாழ்க்காதீர் தொண்டு செய்வீர் !
எத்திசையும் உலகரங்கில் முதலி டத்தை
நமைப்பெற்ற தமிழ்த்தாய்க்கே நல்கும் வண்ணம்
நாட்டிடுமோர் உணர்ச்சியுடன் உழைக்க வாரீர்!

சிவனும் பெருமாளும் போற்றும் செந்தமிழ்

வாயிற் பிறந்து வழங்கு மொருமொழியைத்
தாய்மொழியென் றுரேனே சாற்றிடுவீர் ?—தாய்தான்
எடுத்தணைத்துக் கொஞ்சி யிருந்தக்காற் சொல்லிக்
கொடுத்ததனை நெஞ்சிற் குறித்து.

பிறமொழியைக் கற்றறிந்து பேசுமொழி யாக்கி
யுறவுமொழி நீத்தாலென் ஓது ?—நறுந்தேனே
நேரான பாதைவழி நின்றிருந்தும் முட்காட்டைச்
சீராக்க வெண்ணுவதே வீண் !

விஞ்ஞானம் கற்பதற்கு வேற்றுமொழி வேண்டுமெனில்
அஞ்ஞான மேதமிழா லாமன்றோ ?—மெய்யான
எஞ்ஞான மும்தமிழில் ஏற்றிடலாம் மக்களுளத்
தஞ்ஞானந் தீர்ந்துவிட்டக் கால் !

பன்மொழியார் சேர்ந்திருக்கும் பாரதநன் னாட்டுமொழி
ஒன்றுபொது வேண்டாமோ ஓதிடுவீர் ?—ஒன்று
பொதுவானல் மற்றவெலாம் போக்கற் றொழியும்
அதையாய்ந் திடவேண்டா மா ?

அரசு பொதுமொழியால் ஆட்சிபெற மக்கள்
உரைபழகத் தாய்மொழியும் உண்டே !—வரிசையுறு
முத்தனைய பல்லாய், மொழிதான் அரசிழந்தால்
எத்தனையும் முன்னேறு தே !

திருக்கோயில் தெய்வங்கள் பேணுத் தமிழை
விருப்போடு கொள்ளவா வேண்டும் ?—சிரிப்போ(டு)
உயிர்வாங்கும் செந்தேனே யொண்டமிழ்பின் னேடி
மயலானுன் அப்பெரு மாள் ?

உமைநத்தும் செஞ்சடையா னேதிக் களிப்ப
தமைவுற்ற ஆரியத்தை யன்றே ?—சமைவுற்ற
பொற்சிலேயே தேவாரம் போற்றி நடமிட்டான்
சிற்றம் பலத்தே சிவம் !

செந்தமிழை விட்டுச் சிவனும் பெருமாளும்
இந்தநாள் வேற்றுமொழி யேற்றதேன் ?—மந்தநகை
முன்னுளே சாதி வகுந்திட்ட மேற்படியார்
இந்நாளே செய்தா ரிடர் !

செந்தமிழர் நாட்டுத் திருக்கோயில் அத்தனையும்
எந்தநாள் இன்தமிழை ஏற்குமோ ?—அந்தகமாய்ப்
பக்திசெயும் அன்பர் பகுத்தறிவை மேற்கொண்டால்
அக்கணமே மானே அறி !

பகுத்தறிவை மேற்கொண்டால் பக்தி மறைந்து
மிகுத்திங்கு நாத்திகமோ மேவும் ?—தொகுத்த
மலர்க்கொண்டைக் காரிகையே வாலறிவன் நற்ருள்
தலேக்கொண்டால் நாத்திகமா சாற்று !

—★—

புதிய தமிழ் நாடு

தமிழ் நாட்டில் இந்நாளில் தலைவி ரித்துத்
தகிகிணத்தோம் போட்டாடும் பஞ்ச மெல்லாம்
குமுறுகின்ற ஏழைமக்கள் உள்ளந் தன்னில்
குதிகொள்ளும் சிந்தனையைத் தூண்டி விட்டே
எமையிந்த நிலைக்குவரச் செய்த தற்கே
எதுமூலம் எனவறியத் துடித்த போது
தமிழ்நாட்டைக் கெடுத்ததெலாம் வேற்று மையாம்
தடையென்று தெரிந்ததை யொழிக்கச் சேர்
வோம் !

மனிதரெனப் பிறந்துவிட்டோம் சண்டை யிட்டு
மாய்வதிலே பொருளில்லை இந்நாள் மட்டும்
அனைவருக்கும் பொதுவான உலகில் நீவிர்
ஆட்சிசெய அடிமையென நாங்கள் வாழ்ந்தோம்.
தினந்தினமும் உண்டுறங்கிக் கொழுத்த நீவிர்
திடீரென்று பொதுவுடைமை கூறக் கேட்டால்
மனங்கலங்கல் இயற்கையதை மாற்று தற்கும்
மருந்துண்டு பகுத்தறிவென் றென்று கண்டீர் !

பகுத்தறிவில் சற்றுழ்ந்து பார்ப்பீ ராயின்
பாரினிலே மனிதரிலே வேற்று மைகள்
வகுத்ததெலாம் சோம்பேறி யாக வாழ்ந்து
வந்தகொடும் பாதகரே யென்று காண்பீர் !
மிகுத்தநலம் ஒருவர்உற நாட்கள் தோறும்
மேனியெலாம் கருமையுற வேர்வை ரத்தம்
உகுத்திடுக ஒருவரென்று மன்றில் சட்டம்
உண்டாக்கி வைத்தபெரும் சண்டா ளர்யார் ?

வண்ணனின் சேயையொரு வண்ண னென்று
வகுத்துவிட்ட மடையர்களைப் பெரியா ரென்றே
அண்ணாந்து பார்க்கின்ற அறிவற் றோரே
யான்சொல்லும் சொற்கேளீர் ! ஏழை நெஞ்சம்
புண்ணாக நடைமுறையில் தாழ்வு செய்து
பொறுமைக்கோர் எல்லையினைக் காணச் செய்தீர் !
எண்ணாமல் இருந்துவிட்டீர் பொறுமைக் கெல்லை
என்றாலே புரட்சிப்போர்த் துவக்க மென்றே !

தொழிற்பெயரைச் சாதியென்று வகுத்த பின்னர்
தோன்றியவள் வறுமையெனும் ஆட்டக் காரி.
எழிற்பிறவி மானிடமென் றறிஞர் சொல்வார்
யாமுமந்தப் பிறவிதனை யடைந்தும் வாடி
நிழல்காண வகையின்றி நிற்க நேர்ந்தால்
நெஞ்சந்தான் கொதியாதோ ? இந்த நாட்டில்
அழுதொருவன் இருக்கும்வரை விடுத லையை
அடைந்துவிட்டோம் என்பதெல்லாம் வெறும்
கூப் பாடே !

ஏழ்மையெனும் நீரருந்தி உழைத்து ழைத்தே
இன்பமெனும் நற்குளத்தில் நீர ருந்த
வாழ்வினிலே இயலாமல் வாட்ட முற்று
வாழுகின்ற பெரும்பகுதி கண்டும், செல்வர்
ஆளுகின்ற மனப்போக்கும், உழைப்ப தின்றி
அளாவிடுவோம் போகமெனும் நிலையும் கண்டால்
கூழுமின்றி வாழுகின்ற மக்கள் உள்ளங்
கொதியாம லிருப்பாரோ சிந்திப் பீரே!

வீரமுள்ள இளைஞர்களே இங்கு வாரீர்!
விடுதலைக்கு வழிவகுப்போம் தமிழ ரெல்லாம்
வீரரென வாழ்ந்தநாள் பொதுமைக் கொள்கை
விளங்கியதென் றிலக்கியத்தில் சான்று கண்டோம்,
ஆரமுது தினம்படைத்தே யுண்ண வேண்டின்
அனைவருக்கும் பொதுவிந்த உலக மென்ற
நேரியதோர் கொள்கையினைத் தமிழர் நாட்டில்
நிலைக்கவைத்தால் யாவருக்கும் விடுத லைதான்!

பொதுமையெனில் பசுவருகில் புலிகள் வந்து
பொதுக்குளத்தில் நீரருந்தல் என்று சில்லோர்
மதியின்றிப் புகல்கின்றார் தமிழர் நாட்டில்
மாடென்றும் புலியென்றும் பேத மில்லை.
புதிதாகும் தமிழகத்தில் உள்ளோர்க் கெல்லாம்
பொதுவாகத் தமிழரென்று பெயரே யன்றி
நிதிபடைத்தார் இவரிவரே வறிய ரென்னும்
நிலைபோகும் வளமாகும் தமிழர் நாடே!

வாடியொரு மகனழவும் மற்றோர் செல்வன்
வயிறடைத்து மகிழ்வதுவும் தமிழர் நாட்டில்
ஓடிமறைந் தொளிந்துவிடும் மாந்தர் தம்மில்
ஒருமையென்றும் நிலவும்! இன்பம் நிலவும்! துன்பம்
தேடியலைந் தாலுமினிக் கிட்டா தென்று
திருநாட்டில் வளம்பெருகும்! உழைப்பும், இன்பம்
கூடுவதும் எல்லார்க்கும் இயல்வ தாகும்
குத்துவதும் வெட்டுவதும் இல்லா தேகும்!

புதியதமி ழகத்தெவரும் எவர்க்கும் தொண்டு
புரிவதில்லை என்றநிலை நிலவும்! நல்ல
மதிப்புலவர் கொள்கையுயர் வெய்தும்! இன்ப
மலர்ப்பூங்கா வெனத்திகழும் நாடு! மக்கள்
பொதுமையெனும் தேனருந்தி வாழ்வர்! காதல்
புரியுமெழில் வனிதையர்கள் இளைஞ ரெல்லாம்
இதயந்திறந் தளவளாவும் நிலைவந் தின்பம்
இருக்கும்எழில் இருக்குமென முழக்கு வோமே!

கவிஞரும் கவிதையும்

★ கவிஞர் **நாரா. நாச்சியப்பன்** அவர்கள் இன்றைய கவிஞர்களில் சிறப்பிடம் பெறுபவர் ஆவர். பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பொன்னி இதழ் தமிழ்நாட்டுக்கு அறிமுகப்படுத்திய பாரதிதாசன் பரம்பரையினருள் கவிஞர் நாச்சியப்பன் குறிப்பிடத் தக்கவராவர். முத்து என்ற சிறுவர் இதழின் ஆசிரியராக இருந்தவர். பல கவிதை நூற்களைத் தமிழ் நாட்டுக்குத் தந்த சிறப்புடையவர்.கொய்யாக்காதல் என்ற சிறு காவியம் தமிழ்த்தாயின் சிறந்த அணியாகத் திகழ்கிறது. கவிதை உலகில் இவருக்கு நல்ல பேரும் புகழும் உண்டு.

★ **தமிழ் வளர்கிறது:** இக் கவிதை தமிழ் வளர்ப்பதாகக் கூறிக் கேடு செய்பவர்களுக்குச் சரியான பாடம். நல்ல ஓட்டமும் நெளிவும் பொருந்திய பாடல்களை இதில் காணலாம்.

★ **பாரதியார், பாரதிதாசன்:** இவை தமிழ் வளர்த்த பெரியார்களைப் பற்றிய நல்ல சொற்சித்திரங்கள். ஆற்று நீரென ஓடும் கவிதைப் பெருக்கத்தை இப் பாடல்களில் காண முடிகிறது.

★ **புதிய தமிழ்நாடு:** கவிஞர் கனவுலகில் காண விழையும் இந்நாடு நனவுலகில் செயற்படுமாயின் தமிழர்களைவிடச் சிறந்தவர்கள் உலகில் வேறு எங்குமே இருக்க முடியாது

★ **இவருடைய கவிதை வெள்ளத்திலே சில சுவைத் துளிகள் இவை. மீதியை நீங்களே அள்ளிப் பருகுங்கள்,**

—*பொன்விளக்கு*